

NOTA DIÀRIA

La firma definitiva de la pau constitueix aquests dies l'aconteixement mundial. La pau que s'ha firmat a Versalles, podrà no acabar definitivament amb la sangria que fa temps assola a l'humanitat, ja que malgrat la pau firmada rebrunyen els canons a Orient i continuen matant-se els homes. Podrà no ésser, per altra part, la pau firmada, la realització del somni vilsonià, amb el qual tant confiaven els aimants d'un sentiment de despassionada justícia. Però aixís i tot, la pau de Versalles no deixa d'ésser el fi del capítol de l'història del món més sagrant i trasbalsador. Ara, d'aquí en endavant, vençuts i vencedors podran reprendre la tasca de reconstruir espiritual i materialment els seus pobles respectius.

Tasca era aquesta, que ara cada dia es feia més necessària. Espiritualment, perquè semblava que la guerra havia portat a un estat de relaxament tal, que quasi ja no es concebia la disciplina social com a fonament de la pau i prosperitat dels pobles. Materialment, perquè els desastres econòmics havien portat a tots, vençuts i vencedors, a un estat de revolta continua, engendrat per la necessitat de viure, per la misèria que en general se sentia.

La guerra gran havia trasbalsat tots

els valors i havia deixat tanta desprocció entre el cost de la vida i el guany dels pobles, que no hi havia altre solució, que no s'ovirava res més, que una revolta general que forçosament, no sols no havia de resoldre el problema, sinó que l'haguera enpitjorat cada dia més, abocant a tot el món a l'abim del descrèdit i la bancarrota.

La pau de Versalles, encara que no tingués altra virtut, tindria la de tornar al món als camins del treball, que són els camins del progrés. Tindria la de fer que els pobles se sentissin més humans, portant-los a un estat de reconstrucció en tots els ordres, dintre el qual poguer capir la gran trageria que segurament molts d'ells encara no han caput en tota la seva magnitud.

No són les condicions de pau, no són les glòries dels uns, ni l'aniquilament dels altres lo que deu alegrar a la humanitat, lo que deu haver d'obrir el cor dels homes a l'esperansa. Es la pau en si, lo que ha d'alegrar a tothom. Es l'acabament d'un estat de anormalitat que la pau de Versalles senyala, lo que deu haver de fer concèrrer l'esperansa a tots els homes de cor.

Alegrem-nos com a tals i fem vots perquè la pau sigui duradera, convençuts com estem que sols en la pau poden fer-se grans els pobles.

En pro de l'Orfeo Manresà

II

El cant és amor i germanor

Amics orfeonistes, no és veritat que tots nosaltres ens sentim una simpatia diferent de la que sentim humanament pels demés? Veieu? Fa relativament poc temps que visc entre vosaltres, i la meua relació social en aquesta preuada ciutat és molt poc nombrosa. No obstant, jo se com perdura la joia del cant i es torna rialla exquisita al trobar-nos amb un altre qualque orfeonista pels nostres carrers. Es que el cant ens ha deixat un poc d'amor i un meravellós refinament en el somriure. Ens ha ensenyat a esdevenir dolorosos davant del dolorós i a l'ensemps portar-li un poc de joia i refrigeri; ens ha ensenyat prodigament la gaubança i ens l'ha oferia a fi de que l'escampem als circumstants, i és ver que el pròxim es afavorit del cant perquè el cant ens difon bons sentiments en l'esperit.

El cant—aquesta humana divinitat—és l'Etern que panteja dintre nostre.

Oh! sortats dels Catalans! Jo crec del fons del cor que és el poble que canta més—el poble català—i el poble que més bé canta. Jo crec que cap altra nació té la riquesa folklorica tan esplendorosa com la de Catalunya. Ja veieu amb quanta de raó devem preocupar-nos del sosteniment del nostre Orfeo divulgador d'aquesta nostra riquesa espiritual, riquesa d'amor i germanor que és lo que deixem en nostres esperits totes les cançons que ens són trasmeses de la veltor.

A voltes, cantant, sobtadament quedau admirats de l'enginy i delicadesa de la nostra cançó i sentiu una forta emoció i us floreix la rubor a la cara. Jo diria que és la carícia dels nostres passats. Jo crec que són ells que ens beuen espiritualment i ens c'eixen en l'ànima la sement que ens fa forts. Ens deixen l'absoluta comprensió d'aquest llegat d'amor i germanor que són les nostres ales immenses.

I, cogitant d'aquesta guisa, és ben trist veure la mancança d'interés que hi ha pel nostre Orfeo. Es dolorós veure la munió de vicisituds per on s'ha de passar moltes vegades. Es que encara no són concients del qui són. Fem un cor esforç per a esdevenir coneixedors de tot lo nostre i fem-ho conèixer als demés. El dia que coneguem bé les nostres coses ens en sentirem més entusiasmats i tots sabrem respectar-les i favorir-les espiritual i materialment.

Ara, encara no tots ens estimem!; encara no tots ens volem dir germans!

SALVADOR PERARNAU.

Manresa, juny de 1919.

Cicles i Autos

Festa del pedal

Aviat sortirà el programa d'aquesta important manifestació ciclista que tindrà lloc el dia 13 de l'actual a Sabadell, el qual acie s'anuncia amb els millors auspicis.

Fins ara, per la rifa benèfica, el resultat de la qual es destina a atencions de caritat a Sabadell, s'han rebut vint-i-vuit premis, tots ells artístics i de vàlua, essent especialment digne d'esmentar el del Municipi de Sabadell, consistent en una magnífica bicicleta.

El Centre d'Esports organitza una carrera de dues hores a l'americana a la seva pista, carrera que serà lliure per a tots els corredors de segona i tercera categoria.

A Sabadell, es prepara una entusiasta rebuda als ciclistes, puix el Municipi de la localitat hi té un especial interès, interès que també ho és dels ciclistes de la localitat.

A l'ensem, don Josep Germà, de Sabadell, obsequiarà els ciclistes amb una bandereta com a record a la festa del Pedal.

Els nous records de l'«Abadal-Buick»

Copiem de «Mundo Deportivo» de 19 de juny darrer:

«Cuando un coche logra demostrar que posee la cualidad de ser veloz, demuestra al propio tiempo que su motor funciona perfectamente, pues lo uno no incluye lo otro.

No ahora solamente pero si en repetidas ocasiones Pascual Sogas pilotando el coche «Abadal Buick» y otros sin ser tan hábiles conductores como aquel han conseguido velocidades formidables.

Por causas involuntarias el coche «Abadal Buick» inscrito en la prueba de la Cuesta del Guadarrama llegó algo después de la hora, en que debía tomar la salida, eliminándolo los organizadores de la prueba, no permitiéndole que saliera al final de la misma.

No se conformó en verse privado de medir sus fuerzas con los concursantes y al efecto solicitó del «Real Automóvil Club de España» que le cronometase su intento de batir el record de dicha carrera.

Y en efecto, el «Abadal-Buick» escaló la empinada cuesta del Guadarrama en 5'09 o sea una velocidad media de 81 kilómetro 395 metros por hora.

En la carrera, la mayor velocidad había sido alcanzada por Emilio López, que logró hacer el recorrido en 5'48 o sea a una velocidad de 72 kilómetros 413 metros por hora, con todo y pilotar un coche de cilindrada superior pues la de este era de 6.950 y la del «Abadal-Buick» son solo de 4.782.

No contento Abadal con este éxito intentó, con el mismo coche, tipo Sport de serie, batir el record de la Cuesta de las Perdices lográndolo per más de 10 kilómetros por hora, dejándolo establecido a una velocidad media de 131 kilómetros 707 metros. Este record fué cronometrado oficialmente por los cronometradores del «Real Automóvil Club de España.»

El señor Abadal y el señor Sogas, conductor, fueron felicidísimos por su segundo triunfo ya que esta hazaña fué realizada con el mismo coche que cuatro días antes batía el record de la carrera de la Cuesta del Guadarrama.»

Rebi el nostre amic N'Amadeu Vall, representant d'aquesta acreditada marca la nostra enhorabona.

Avis important

Nova rectificació del Cens electoral

Havent-se ordenat, amb caràcter general, per Reial Ordre de 19 d'1 corrent, que es procedixi a una rectificació extraordinària del Cens electoral, es prega amb el major interès als molts amics nostres que en les darreres eleccions legislatives no pogueren votar, per no trobar-se inscrits a les llistes electorals, que se serveixin passar per les oficines del C. S. A. REGIONALISTA o JOVENTUT CARLISTA amb l'objecte de facilitar les dades corresponents per a la seva inclusió en el Cens.

Les oficines quedaran obertes fins el 10 de juliol pròxim.

El terror a Budapest

Basilea, 30.

Un periòdic de Berlín publica un despatx de Budapest dient que el comissari del poble Szamuely ha estat proclamat dictador, i ha fet executar 5 oficials i detenir i empresonar gran nombre de ciutadans.

Comentaris sobre la Pau

París, 30.—El corresponsal del Daily Mail ha estat rebut en audiència pel president de la República, monsieur Poincaré, el qual ha declarat quan gran i magnífic és l'èxit obtingut per haver acabat aquesta guerra amb una pau de justícia.

Volem—va dir—per tots els mitjans que ho permetin i en quant sigui això humanament possible evitar que tornem a veure perpetrar-se un nou crim com el que cometé Alemanya contra la Humanitat.

Davant el repte que Alemanya imperialista llança a França aquesta s'avencça, no sols per a defensar se'ella mateixa, sinó també per a defensar les llibertats conquerides per la Humanitat.

Crec que la nostra aliança durarà indefinidament i crec que a França com a Anglaterra és unànime el desig de mantenir en tota llur integritat la unió que ara, amb motiu de la guerra, se han establert entre ambdós pobles.

La pau amb Austria

París, 30.

A últims d'aquesta setmana serà remès a la delegació austriaca el text complementari del Tractat de pau referent a les clàusules financeres i econòmiques.

El bloqueig d'Alemanya

París, 30.

M. Clemenceau ha remès al President de la delegació alemanya la següent nota:

«Senyor president: Tinc l'honor de donar-vos a conèixer la convenció de l'armistici prescrit, manifestant-se el bloqueig fins que tinguí lloc el canvi de ratificacions. Estem disposats a aixecar-lo quan sapiguem oficialment la ratificació completa del Tractat per la República alemanya.

Rebi, etc.—Firmat: Clemenceau.

Terratrémols a Italia

Roma, 30.

A conseqüència d'un terratrèmol se ha esfondrat l'església de Porgo (San Lorenzo), on alguns edificis sofriren també els efectes del fenomen.

En els pobles de Zarradé i Picomagnò també s'esfondraren algunes cases.

També sofriren desperfectes l'estació del ferrocarril i algunes cases d'Eufina.

La sotregada es sentí amb molta intensitat a Pritola i Camignino, advertint-se també els seus efectes a Venècia.

ESPARCES

Genesis XII

Tú qui dorms en la pau de la cabana surt de la terra on fa de bon estar; deixa'n els marges tota flor galana deixa'n els llabis tot novell cantar. Del lloc quí es la casa del teu pare seràs, deixant-la sola, oblidadiç amb ella deixa perdre ades i are amb l'avior el mot enyoradiç. I vina sens tenir cap malenança allà on et portaré amb benavirança allà on no hi esglaià mai el llamp. Tot çó que't mostraré serà la tua terra que no pertorbarà la crua guerra ni flor se marcirà fora del camp.

ESTRE.

Acabá dient monsieur Poincaré, «Haurán transcorregut molts anys abans que França torni a la seva vida normal i será necessari recórrer als seus aliats per aconseguir que la reconstitució sigui un fet.

Basilea, 30.—El «Werwaerts» publica un manifest del partit majoritari explicant les raons que han motivat la seva conformitat amb la signatura del tractat de la Pau.

Hem volgut—diu—evitar al nostre poble les calamitats que haurien estat imposades a les nostres indústries i a les nostres poblacions per un enemic que, obrant com en temps de guerra, no hauria tingut la més petita consideració per a nosaltres.

Acaba el partit majoritari fent una crida a tots els alemanys perquè s'uneixin com si fossin un un sol home, confiats en que això tindrà per resultat la renovació de la patria alemanya.

Crònica de la Comarca

Sant Salvador

de Guardiola

Festa d'alegría, festa de glòria per al poble de Sant Salvador de Guardiola fou el dia de Sant Pere.

Estava avisada la gent per a celebrar la Consagració de la parroquia al Sagrat Cor de Jesús en la iglesia i la entronització del mateix en les escoles nacionals de nois i de noies, tan ben dirigides pels respectius i il·lustrats Mestres don Isidro Casals i donya Guadalupe Guisasola.

Malgrat la premura de les feines del camp i de les vinyes, fortament atacades de la malúria, de bon matí la barana de la capella fonda es vegé concorreguda d'homes i de dones que rebren la Sagrada Comunió per a guanyar la indulgència plenària del «Dia de la Prempsa Catòlica.» A la Missa matinal es feu la colecta per a dita Prempsa i per al Diner de Sant Pere tan repetidament recomenada per nostre lhm. Sr. Bisbe; a la Missa major es cantà un ofici de devoció, i a les quatre de la tarda, es celebrà amb gran solemnitat la magna funció de la consagració de la parroquia al Sagrat Cor de Jesús, amb assistència del senyor Alcalde i representació del digníssim Ajuntament, els nois i noies dels col·legis, guiats per llurs senyors Mestres i molta concurrència de fidels.

Començà amb solemne exposició del Santíssim Sagrament, amb el cant del *Sacris* per un coro de nois i acompanyament d'armonium pel vicari Rnt. Angel Sanjust; el Rnt. Santellu, zelós Páiroco, resá des de la trona el Sant Rosari i la Estació al Santíssim i llegí l'acte de Consagració que a peu dret responien els fiels amb mostres sensibles d'emoció i de fervor, cantant-se seguidament pel coro de nois diferents himnes i cántics, terminant la funció amb la reserva del Santíssim.

Peró la funció que més cridà l'atenció del públic,perque era desconeguda en aquest poble, fou la Entronització del Sagrat Cor de Jesús en les escoles de nois i noies. Aixís que fou acabada la funció en la iglesia, tota la gent anà a l'escola de nois que quedà plena de gom a gom.En un pilar al mig del'escola hi havia posat un preciós quadre de Sagrat Cor adornat de flors naturals i tapat amb un drap vermell.Després que tothom estigué col·locat com pogué,perque fins tota l'escala quedà plena de gent, el senyor Vicari destapà el quadre i encengué dos ciris, i nois i noies entonaren l'himne *Al Cor del bon Jesús, etc.*, terminat el qual, el senyor Rector, vestit de sobrepeil·l i estola, feu la benedicció especial d'